26. panee merkille, että Turkilla ja EU:lla on samantapaisia haasteita energiansaannissa; korostaa Nabucco-hankkeen merkitystä EU:n energiansaannin turvallisuuden kannalta, ja kehottaa tämän vuoksi Turkkia tekemään aloitteen ja panemaan viipymättä täytäntöön hallitustenvälisen Nabucco-sopimuksen; painottaa, että on määritettävä yhteinen ulkoinen energiastrategia ja avattava energiaa koskeva neuvotteluluku, mikä lisäisi energia-alan yhteistyötä entisestään; kehottaa Turkkia ratifioimaan energiaperuskirjasta tehdyn sopimuksen kauppaa koskevan muutoksen, ja kannustaa Turkkia investoimaan valtavaan uudistuvien energialähteiden potentiaaliinsa;

27. panee merkille, että GATS 4 -sopimuksen neljännen toimitusmuodon aiheuttamat viisumiongelmat rajoittavat merkittävästi Turkin liikemiesten ja kuorma-autonkuljettajien liikkumista EU:ssa; korostaa EU:n tuomioistuimen tähän liittyviä tuomioita, ja pyytää komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat näitä tuomioita; pyytää komissiota ja neuvostoa tarkastelemaan uudelleen viisumimenettelyjä, jotta kaupan esteet voitaisiin poistaa;

28. pitää valitettavana, että lainsäädäntöä, jolla taataan ammatilliseen järjestäytymiseen liittyvien oikeuksien täysi noudattaminen asiaa koskevien EU:n vaatimusten ja ILOn yleissopimusten mukaisesti, ei vielä ole saatu valmiiksi, erityisesti mitä tulee oikeuksiin ammattiyhdistystoimintaan ja työehtosopimuksiin sekä lakko-oikeuteen;

29. kehottaa Turkkia välttämään ulkomaisten yritysten syrjintää antamalla turkkilaisille tarjoajille 15 prosentin hintaedun julkisissa hankinnoissa; kehottaa Turkkia liittymään Maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevaan sopimukseen (GPA);

30. painottaa, että väärennetyt tuotteet, mukaan lukien lääkkeet ja kosmetiikka, ovat ongelma EU:n ja Turkin kauppasuhteissa ja että ne heikentävät Turkin houkuttelevuutta suorien ulkomaisten investointien kohteena; rohkaisee Turkkia saattamaan voimaan uuden teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan lainsäädännön, niin että se voi syventää kauppasuhteita EU:n kanssa; korostaa, että kehitettäessä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa järjestelmää on saatava aikaan parempi tasapaino teollis- ja tekijänoikeuksia koskevan lainsäädännön kansainvälisten vaatimusten ja kotimaan taloudellisen kehityksen tarpeiden välille;

31. panee merkille, että pk-yritysten osuus Turkin yrityksistä on 99 prosenttia ja että ne työllistävät 70 prosenttia maan työvoimasta; rohkaisee Turkkia parantamaan pk-yritysten rahoitusmahdollisuuksia; panee tyytyväisenä merkille Turkin yhdeksännen kehityssuunnitelman, jossa keskitytään pk-yritysten kilpailukyvyn parantamisen kannalta ratkaisevan tärkeisiin tutkimus- ja kehitysmenoihin;

32. pitää myönteisenä kansanäänestyksessä hyväksyttyä perustuslain muutosta;

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Turkin hallitukselle.

---

## Biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen pyrkivä EU:n lainsäädäntö

P7_TA(2010)0325

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. syyskuuta 2010 biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta (2009/2108(INI))**

(2012/C 50 E/03)

*Euroopan parlamentti,* joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen vuoteen 2006 mennessä – ja sen jälkeen – Ekosysteemipalvelujen säilyttäminen ihmisten hyvinvoinnin varmistamiseksi” (KOM(2006)0216),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Väliarviointi biologista monimuotoisuutta koskevan EY:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” (KOM(2008)0864 lopullinen),

**Tiistai 21. syyskuuta 2010**

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vaihtoehtoja biologista monimuotoisuutta koskevaksi EU:n visioksi ja tavoitteeksi vuoden 2010 jälkeen” (KOM(2010)0004),

— ottaa huomioon komission yhteenvetokertomuksen luontodirektiivin 17 artiklassa tarkoitetusta luontotyyppien ja lajien suojelun tasosta (KOM(2009)0358),

— ottaa huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([1]) (lintudirektiivi) ja 17. tammikuuta 2001 antamansa päätöslauselman ([2]) luontotyyppien suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) (luontodirektiivi) täytäntöönpanosta,

— ottaa huomioon ympäristöneuvoston 25. kesäkuuta 2009 antamat päätelmät ”Väliarviointi biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” ja ”Tavoitteena haitallisia vieraslajeja koskeva EU:n strategia”,

— ottaa huomioon Madridissa 26. ja 27. tammikuuta 2010 pidetyn neuvoston epävirallisen kokouksen, jossa hyväksyttiin niin kutsutut Cibeles-prioriteetit, ja ympäristöneuvoston 15. maaliskuuta 2010 antamat päätelmät biologisesta monimuotoisuudesta: Vuoden 2010 jälkeinen aika – EU:n ja maailmanlaajuinen visio ja tavoitteet sekä perintöaineksen saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskeva kansainvälinen järjestelmä,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 25. ja 26. maaliskuuta 2010 antamat päätelmät ja erityisesti niiden 14 kohdan,

— ottaa huomioon 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisestä vuoteen 2010 mennessä ([4]),

— ottaa huomioon Göteborgissa vuonna 2001 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen, jossa sovittiin biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämisestä vuoteen 2010 mennessä osana kestävän kehityksen strategiaa,

— ottaa huomioon ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden taloudellisia näkökohtia koskevan tutkimuksen (http://www.teebweb.org),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tavoitteena haitallisia vieraslajeja koskeva EU:n strategia” (KOM(2008)0789),

— ottaa huomioon tiedonannon Euroopan unionin yhdennetystä meripolitiikasta (KOM(2007)0575 ja SEC(2007)1278) sekä yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista koskevat valmistelut,

— ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ”terveystarkastukseen” kuuluvat toimet, joilla pyritään suojelemaan luontoa ja biologista monimuotoisuutta, ja parhaillaan käsiteltävänä olevan YMP:n uudistuksen tarjoamat mahdollisuudet,

— ottaa huomioon neuvoston luontotyyppidirektiivin kansallista täytäntöönpanoa käsittelevässä riippumattomien asiantuntijoiden tutkimuksessa (tutkimus PE 410.698 – toimialayksikkö C, 2009) esittämät tulokset erityisesti siltä osin kuin ne koskevat hankkeiden vaihtoehtojen ja kumulatiivisten vaikutusten puutteellista arviointia ja riittämätöntä paikalla tapahtuvaa valvontaa sekä silloin, kun korvaavista toimenpiteistä päätetään, näiden toimien todentamatta jättämistä ja sitä, että jos toimia ollenkaan toteutetaan, ne toteutetaan usein liian myöhään,

— ottaa huomioon, että Yhdistyneet Kansakunnat on julistanut vuoden 2010 kansainväliseksi biodiversiteetin vuodeksi,

— ottaa huomioon Dohassa, Qatarissa 13.–25. maaliskuuta 2010 pidetyn luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksen tulokset,

— ottaa huomioon Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin tulevan viidennen kokouksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssin tulevan kymmenennen kokouksen,

([1]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1; direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).
([2]) EYVL C 262, 18.9.2001, s. 132.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7; direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY.
([4]) EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 117.

— ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 4/2009 ”Progress towards the European 2010 biodiversity target” ja erityisesti sen liitteen ”SEBI 2010 Biodiversity indicator”,

— ottaa huomioon komission ohjeasiakirjan ”Guidelines for the establishment of the Natura 2000 network in the marine environment – Application of the Habitats and Birds Directives” (toukokuu 2007),

— ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien Global Biodiversity Outlook -asiakirjan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kalatalousvaliokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A7-0241/2010),

A. ottaa huomioon, että unionin lainsäädännöllä, kuten vesipolitiikan puitedirektiivillä (2000/60/EY) tai meriympäristöpolitiikan puitedirektiivillä (2008/56/EY), olisi oltava vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen,

B. toteaa komission tiedonantojen osoittavan selvästi, ettei EU ole saavuttanut biologista monimuotoisuutta koskevaa tavoitettaan vuodeksi 2010,

C. katsoo, että luontodirektiivillä suojeltujen lajien ja luontotyyppien ”terveystarkastus” osoittaa, että useimpien lajien ja luontotyyppien suojelun taso on epäsuotuisa, että sukupuuttonopeus on huolestuttava – eräiden arvioiden mukaan biologinen monimuotoisuus on vähentynyt 30 prosenttia 40 viime vuoden aikana – ja että biologisen monimuotoisuuden liiallista köyhtymistä aiheuttavat tekijät eivät ole vähenemässä; katsoo, että ihmisen toiminnan aiheuttama ilmastonmuutos saattaa uhata EU:n luontotyyppejä ja lajeja; toteaa, että tutkijoiden arvioiden mukaan monia lajeja on vielä löytämättä, joten biologisen monimuotoisuuden vähenemisen täyttä laajuutta on mahdoton mitata,

D. katsoo, että useat tekijät ovat estäneet EU:ta saavuttamasta vuoden 2010 tavoitettaan, kuten kyvyttömyys tunnistaa biologisen monimuotoisuuden vähenemisen taustalla olevia tekijöitä ja puuttua niihin, lainsäädännön puutteellinen täytäntöönpano, tavoitteiden puutteellinen ja vähäinen huomioon ottaminen alakohtaisissa politiikoissa, tieteellisen tiedon riittämättömyys ja aukot tiedoissa, poliittisen tahdon puuttuminen, riittämätön rahoitus ja erityisongelmien, kuten haitallisten vieraslajien, ratkaisemiseen tarvittavien tehokkaasti kohdennettujen lisävälineiden puute,

E. katsoo, että biologinen monimuotoisuus, joka on maailman luonnonpääomaa, vaikuttaa sekä suoraan että välillisesti keskeisellä tavalla inhimillisen elämän säilymiseen maapallolla ja yhteiskuntien hyvinvointiin tuottamiensa ekosysteemipalvelujen välityksellä; katsoo, että biologinen monimuotoisuus on keskeisessä asemassa pyrittäessä maailmanlaajuisesti torjumaan nälkää ja takaamaan elintarviketurva; toteaa, että biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja kestävä käyttö ovat edellytyksenä ilmastonmuutoksen hillitsemiselle ja siihen sopeutumiselle,

F. toteaa, että biologinen monimuotoisuus on korvaamaton pilari, jonka varassa ihmiskunta on kehittynyt, ja että sen väheneminen ja siihen liittyvä luonnonperinnön köyhtyminen synnyttää epätasapainoa sekä aiheuttaa mittavat taloudelliset tappiot ja heikentää hyvinvointia suurin piirtein saman verran kuin ilmastonmuutosta torjuvien toimien laiminlyönnistä aiheutuisi kustannuksia,

G. toteaa, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen aiheuttaa mittavat taloudelliset tappiot ja heikentää hyvinvointia myös ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden taloudellisia näkökohtia koskevan tutkimuksen (TEEB) mukaan,

H. toteaa äskettäisen Eurobarometri-tutkimuksen osoittavan, etteivät EU:n kansalaiset yleensä ole perillä biologisen monimuotoisuuden käsitteestä eivätkä sen köyhtymisen seurauksista,

I. katsoo, että lajien katoaminen voi rikkoa muiden kasvi- ja eläinlajien eloonjäämisen kannalta välttämättömän ravintoketjun, joka on korvaamattoman tärkeä elintarviketuotannolle, ilmasto-oloihin sopeutumiselle, ulkoisten tekijöiden sietokyvylle ja geneettisten arvojen säilymiselle,

**Tiistai 21. syyskuuta 2010**

***Yleishuomioita***

1. on syvästi huolissaan ihmisen aiheuttaman biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen erittäin nopeasta tahdista, sillä jos se jatkuu samanlaisena kuin viime vuosikymmeninä, luonto köyhtyy pahasti ja vahingoittuu peruuttamattomasti vuoteen 2050 mennessä, ja korostaa, että toimivat ekosysteemit ovat eloonjäämisemme edellytys;

2. korostaa, että biologinen monimuotoisuus on tärkein indikaattori ympäristön hyvästä tilasta;

3. on tietoinen siitä, että kyvyttömyys biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseen on kestämätöntä eettiseltä, ekologiselta ja taloudelliselta kannalta, koska samalla riistetään tulevilta sukupolvilta rikkaan ja luonnollisen biologisen monimuotoisuuden ekosysteemipalvelut ja hyvinvointinäkökohdat; pyytää sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan biologisen monimuotoisuuden hallintaa ja sitä koskevien vaatimusten noudattamista niin sisäisissä kuin ulkoisissakin suhteissa;

4. on myös tietoinen siitä, että elintarviketurvaa, biologisen monimuotoisuuden vähenemistä ja ilmastonmuutosta koskevan kolmitahoisen kriisin menestyksekäs ratkaiseminen edellyttää johdonmukaista lähestymistapaa sekä biologista monimuotoisuutta koskevaa EU:n tulevaa strategiaa, joka yhdennetään täysin köyhyyden ja nälän torjumista sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskeviin strategioihin;

5. katsoo, että kansalaisjärjestöillä on tärkeä tehtävä biologisen monimuotoisuuden suojelussa, sillä ne osallistuvat päätöksentekoon, toimivat ruohonjuuritasolla ja lisäävät tietoisuutta;

6. korostaa, että käynnissä olevissa tutkimuksissa, kuten ekosysteemien ja luonnon monimuotoisuuden taloudellisia näkökohtia koskevassa TEEB-tutkimuksessa, on arvioitu, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen heikentää hyvinvointia nykyisellään noin 50 miljardin euron arvosta vuosittain (hieman alle 1 prosentti bkt:stä) ja että määrä nousee 14 biljoonaan euroon tai 7 prosenttiin vuoden 2050 arvioidusta bkt:stä;

7. on kuitenkin TEEB-tutkimuksen kanssa samaa mieltä siitä, että biologisen monimuotoisuuden taloudellisen arvon mittaamiseen liittyy menetelmiä koskevia rajoituksia eikä sen takia saisi sivuuttaa biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen eettisiä ja sukupolvien välisiä näkökohtia;

8. on syvästi huolissaan siitä, ettei kansainvälisellä poliittisella asialistalla ymmärretä, että biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisellä on kiire;

***EU ja biologinen monimuotoisuus***

9. pitää erittäin valitettavana, että Göteborgissa vuonna 2001 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa asetettua tavoitetta biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämisestä vuoteen 2010 mennessä ei ole kyetty saavuttamaan, ja on tästä monien Euroopan parlamentille vetoomuksen esittäneiden lailla huolissaan;

10. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon ”Vaihtoehtoja biologista monimuotoisuutta koskevaksi EU:n visioksi ja tavoitteeksi vuoden 2010 jälkeen”;

11. panee tyytyväisenä merkille myös ympäristöneuvoston 15. maaliskuuta 2010 antamat päätelmät, kuten uuden yleistavoitteen, jonka mukaan EU:n biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemipalvelujen heikentyminen on pysäytettävä vuoteen 2020 mennessä ja palautettava biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelut mahdollisuuksien mukaan ennalleen, sekä 25. ja 26. maaliskuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joiden mukaan jatkuvassa biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen ja ekosysteemien rappeutumiseen johtavassa kehityksessä on ehdottomasti saatava aikaan täyskäännös;

12. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttäminen on ehdoton vähimmäistavoite, joka on saavutettava viimeistään vuonna 2020;

13. korostaa biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen elvyttämiseen tähtääviä arvokkaita aloitteita ja uskoo, että näistä elvytystoimista on tehtävä myös yksi vuoden 2020 yleistavoitteista;

14. katsoo, että perusteellinen ympäristövaikutusten sekä taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten arviointi on tarpeen silloin, kun tietoja puuttuu;

15. toteaa, että biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelut ovat luonteeltaan maailmanlaajuisia ja niillä on keskeinen tehtävä kestävän kehityksen, köyhyyden ja nälän vähentämisen sekä terveyden ja ihmisten hyvinvoinnin parantamisen maailmanlaajuisten tavoitteiden kannalta, ja uskoo sen vuoksi, että EU:n tulevassa strategiassa on vauhditettava myös EU:n kansainvälisiä toimia biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen torjumiseksi – sillä esimerkiksi TEEB-tutkimuksesta on saatu riittävästi näyttöä siitä, että tämä on kustannustehokasta ja toteutettavissa – ja siten tehokkaasti edistettävä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä;

16. korostaa lisäksi, että biologisen monimuotoisuuden suojelemiseen ja parantamiseen tähtäävässä politiikassa tarvitaan EU:n yhteistä politiikkaa haitallisten vieraslajien muodostaman ongelman ratkaisemiseksi, ja huomauttaa erityisesti, että liikennekäytävien ja vieraslajien laajamittaisen ilmaantumisen välillä on läheinen yhteys;

***Natura 2000***

17. myöntää, että Natura 2000 -lainsäädännön täysimääräinen ja asianmukainen täytäntöönpano on merkittävä tekijä biologista monimuotoisuutta, ilmastonmuutosta ja kestävää kehitystä koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamiseksi; pitää tältä osin välttämättömänä, että tulevaa yhteistyötä maankäyttäjien kanssa Natura 2000:n toteutuksessa lujitetaan perusteellisesti; korostaa, että Natura 2000 -toimissa on jo saavutettu huomattavaa menestystä;

18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön luontodirektiivin 6 artiklan;

19. toteaa olevansa edelleen huolissaan Natura 2000 -lainsäädännön täysimääräisestä ja perusteellisesta täytäntöönpanosta, vaikka useiden lajien suojelun tasossa on joissakin jäsenvaltioissa saatu aikaan myönteisiä ja konkreettisia tuloksia; kehottaa jäsenvaltioita entisestään korostamaan Natura 2000:n täytäntöönpanoa;

20. pitää myönteisenä, että Natura 2000 -verkosto muodostaa 18 prosenttia EU:n maa-alasta ja että suojelutoimien tai hoitosuunnitelmien laatimisessa on edistytty jo varhaisessa vaiheessa; on tyrmistynyt siitä, etteivät jäsenvaltiot ole noudattaneet direktiiveissä säädettyjä määräaikoja; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita ryhtymään pikaisesti toimiin, jotta lintu- ja luontodirektiivit pannaan täysimääräisesti täytäntöön;

21. on huolissaan siitä, ettei meriympäristön Natura 2000 -verkoston perustamisessa ole edistytty, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan tarvittavia menettelyjä;

22. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön suojeltuja merialueita koskevan verkostomallin, jonka avulla ympäristönsuojelu voidaan sovittaa yhteen kestävän kalastuksen harjoittamisen kanssa; pyytää komissiota raportoimaan säännöllisesti jäsenvaltioiden edistymisestä luonto- ja lintudirektiivien täytäntöönpanossa ja erityisesti meriympäristön Natura 2000 -verkoston perustamisessa, koska nykyisin alle 10 prosenttia suojelualueista on merialueita, sekä tiedottamaan myös jäsenvaltioiden raportointi- ja seurantavelvoitteista;

23. panee merkille, että biologista monimuotoisuutta koskevassa EU-lainsäädännössä merialueiden lajeja ja luontotyyppejä suojellaan vähemmän kuin maa-alueiden lajeja ja luontotyyppejä, ja kehottaa siksi komissiota arvioimaan lainsäädännön ja sen soveltamisen heikkouksia ja kehittämään suojeltuja merialueita, joissa taloudellista toimintaa, kuten kalastusta, hallinnoidaan ekosysteemiin perustuvalla tehostetulla hoitotavalla;

24. panee lisäksi merkille, että EU:n aluemeriä koskevat erilaiset yleissopimukset, kuten OSPAR, HELCOM ja Barcelonan yleissopimus, muodostavat tärkeän viitekehyksen merten ekosysteemien suojelemista varten;

25. katsoo, että jäsenvaltioiden on saatava tehdä aloitteita, joilla merten biologista monimuotoisuutta suojellaan EU-lainsäädäntöä tiukemmin toimin;

**Tiistai 21. syyskuuta 2010**

26. palauttaa mieliin, että johdonmukaisen Natura 2000 -verkoston perustaminen edellyttää luonnonvaraisten kasvien ja eläinten kannalta erittäin tärkeiden maiseman piirteiden säilyttämistä; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti niin maalla kuin merelläkin sijaitsevien suojelualueiden sekä luonnonarvoltaan merkittävien viljelyalueiden liitettävyyden säilyttämiseen ja kehittämiseen;

27. yhtyy Euroopan ympäristökeskuksen havaintoihin siitä, että EU:n luontodirektiivillä suojeltujen lajien ja luontotyyppien suojelun taso antaa aihetta huoleen ja että kaikkia pyrkimyksiä ei pitäisi keskittää biologisen monimuotoisuuden saarekkeiden säilyttämiseen samalla kun luontoa katoaa kaikkialla muualla, koska tämä ilmentää Euroopan kansalaisten Euroopan parlamentille lähettämissä vetoomuksissa hyvin usein ilmaisemia näkemyksiä;

28. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että meriympäristöpolitiikan puitedirektiivillä ei rajoiteta suojeltuja merialueita vain Natura 2000 -verkostoon, ja pyytää siksi jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan huomioon kaikki suojellut merialueet ja luomaan kytköksiä niiden välille, aluemeriä koskevissa yleissopimuksissa määrätyt alueet mukaan luettuina, yhtenäisen ja kattavan verkoston luomiseksi;

29. panee merkille, että EU:n ympäristölainsäädännössä on väistämättä tietynasteista toissijaisuutta, mutta on huolissaan siitä, että jäsenvaltiot voivat käyttää väärin tällaista joustavuutta lainsäädännön täytäntöönpanossa; pitää valitettavana, että jäsenvaltioiden välillä on hätkähdyttäviä eroja siinä, miten ne suhtautuvat esimerkiksi Natura 2000 -alueiden ”ulkoiseen vaikutukseen”, tiettyjä toimintoja koskeviin ryhmäpoikkeuksiin tai ennalta varautumisen periaatteen soveltamiseen; pyytää selvittämään siltä varalta, että tällaisia hätkähdyttäviä eroja esiintyy, laiminlyövätkö kyseiset jäsenvaltiot sääntöjen soveltamisen siten, että biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttaminen käytännössä estyy;

30. pyytää näiden jäsenvaltioiden erojen vuoksi komissiota täsmentämään tarvittaessa direktiivejä tai antamaan ohjeita siten, että tällaiset täsmennykset tai ohjeet perustuvat mieluiten parhaisiin käytäntöihin ja/tai ilmentävät niitä;

31. korostaa, että on tärkeää soveltaa ennalta varautumisen periaatetta biologisen monimuotoisuuden osalta Euroopan unionin tuomioistuimen päätösten mukaisesti;

32. kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ympäristövaikutusten arvioinnit ja strategiset ympäristöarvioinnit ovat biologisen monimuotoisuuden osalta riittävän laadukkaita, jotta voidaan taata Natura 2000 -lainsäädännön asianmukainen täytäntöönpano;

33. kehottaa lujittamaan ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä ja tulkitsemaan sen tavoitteita paljon tiukemmin, jotta biologinen monimuotoisuus ei vähenisi nettomääräisesti ja jotta se mahdollisuuksien mukaan lisääntyisi, sekä ottamaan käyttöön erityisvaatimuksia hankkeiden biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvien vaikutusten ja hillitsemistoimien vaikuttavuuden jatkuvaa seurantaa varten samoin kuin asianmukaisia säännöksiä tällaisten tietojen saannista ja vaatimusten täytäntöönpanosta;

34. katsoo, että rajat ylittävän yhteistyön parantaminen voisi merkittävästi edistää Natura 2000 -tavoitteiden saavuttamista;

35. on lisäksi huolissaan rajat ylittävän yhteistyön puuttumisesta, koska se voi johtaa siihen, että samanlaisia alueita kohdellaan eri tavoin, ja korostaa, että tässä olisi hyödyllistä soveltaa nykyisiä välineitä, kuten eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) oikeudellista välinettä;

36. kehottaa komissiota keskittymään tulevassa biologista monimuotoisuutta koskevassa strategiassa ja Natura 2000:n yhteydessä entistä enemmän ekosysteemipalveluihin ja samalla kehittämään ja lujittamaan toimia lajien ja luontotyyppien suotuisan suojelun tason saavuttamiseksi;

***Sisällyttäminen muihin politiikan aloihin***

37. on vakuuttunut siitä, ettei maa- ja merialueiden Natura 2000 -verkosto ole EU:n ainoa väline biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen vaan että EU:n biologista monimuotoisuutta koskevan politiikan on oltava kokonaisvaltaista, jotta se olisi menestyksekästä;

38. kehottaa sen vuoksi komissiota varmistamaan, että biologinen monimuotoisuus otetaan huomioon EU:n politiikan muilla aloilla – kuten maa-, metsä- ja kalataloudessa, alue- ja koheesiopolitiikassa, energia-asioissa, teollisuudessa, liikenteessä, matkailussa, kehitysyhteistyössä, tutkimuksessa ja innovoinnissa – toisiaan tukevalla tavalla ja että EU:n alakohtaisen politiikan ja talousarviopolitiikan johdonmukaisuutta parannetaan; korostaa, että etenkin yhteisessä maatalouspolitiikassa, aluepolitiikassa ja yhteisessä kalastuspolitiikassa on suuria mahdollisuuksia entisestään painottaa biologista monimuotoisuutta;

39. korostaa, että vesivarojen hoidon ja biologisen monimuotoisuuden välinen yhteys on olennainen tekijä elämän ylläpitämisessä ja kestävässä kehityksessä;

40. katsoo, että maanviljelijöillä on keskeinen tehtävä EU:n biologista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen saavuttamisessa; huomauttaa, että vuonna 1992 annettiin alkusysäys biologisen monimuotoisuuden suojelun sisällyttämiseksi yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP) ja että sen jälkeen otettiin vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä käyttöön eräitä toimenpiteitä, kuten täydentävät ehdot, tilatuki (tuotantomääristä riippumaton tuki) ja maaseudun kehittäminen, joilla edistetään biologista monimuotoisuutta;

41. on kuitenkin huolissaan EU:n maanviljelijöiden kyvystä jatkossakin tuottaa laadukkaita elintarvikkeita kilpailukykyisesti; katsoo, että YMP:n uudistuksessa olisi asianmukaisesti palkittava EU:n maanviljelijöitä toimista EU:n biologista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen saavuttamiseksi;

42. huomauttaa, että Euroopan maa- ja metsätalouteen liittyvä toiminta on merkittävästi edistänyt lajien ja luontotyyppien monimuotoisuutta sekä vaihtelevaa kulttuurimaisemaa, jonka katsotaan nyt olevan suojelun tarpeessa; korostaa sen vuoksi, että kulttuurimaisema ja biologinen monimuotoisuus voidaan säilyttää EU:ssa pitkällä aikavälillä ainoastaan maa- ja metsätalouteen liittyvän toiminnan avulla;

43. pitää myönteisinä aiempia pyrkimyksiä ympäristönäkökohtien sisällyttämiseksi yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP), kuten maatalouden ympäristötoimien sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten käyttöönottoa; kehottaa komissiota hyödyntämään YMP:n uudistusta tilaisuutena voimistaa tätä suuntausta ja edistämään EU:ssa täysin kestävää viljelyä, jossa ohjenuorana on luonnolle koituva hyöty, esimerkiksi ottamalla käyttöön korvaus ekopalveluista tai täsmällisesti määriteltyjen julkisten hyödykkeiden tarjoamisesta, kuten kestävästä viljelystä ekologisesti herkillä alueilla (kuten Natura 2000 -alueilla), jotta voidaan varmistaa, että tulevaisuudessa rahoitetaan kestäviä viljelytapoja, että hyvistä käytännöistä palkitaan asianmukaisesti ja niihin kannustetaan ja että maanviljelijät eivät ole taloudellisesti eivätkä muuten heikossa asemassa, jolloin luodaan edellytykset siihen, että tiloilla voidaan jatkossakin edistää biologista monimuotoisuutta;

44. pyytää komissiota kiinnittämään entistä enemmän huomiota siihen, että kaikkia, erityisesti biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä koskevia EU:n asetuksia ja direktiivejä noudatetaan;

45. toteaa, että EU:n maatalouspolitiikassa on vahvistettu täydentäviä ehtoja, joiden avulla biologinen monimuotoisuus voidaan säilyttää, mutta pahoittelee, ettei niitä usein panna täytäntöön eikä valvota koko EU:n alueella;

46. on tietoinen siitä, että myös maankäyttöpolitiikka on olennainen osa ympäristönsuojelua, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen parantamaan biologista monimuotoisuutta koskevien perusteiden sisällyttämistä päätöksentekoon paikallis- ja aluetasolla asioissa, jotka koskevat maankäyttö- ja aluesuunnittelupolitiikkaa, mukaan luettuna alue- ja koheesiopolitiikka;

47. korostaa, etteivät maankäyttö ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ole ristiriidassa keskenään ja että integroitu käyttö luo luontotyyppejä biologista monimuotoisuutta varten;

48. korostaa, että on tärkeää pysäyttää viljeltyjen kasvilajien ja -lajikkeiden monimuotoisuuden väheneminen, sillä se köyhdyttää geneettistä perustaa, josta ihmisten ja eläinten ravinto on riippuvainen; katsoo, että on tarpeen edistää tiettyjen alueiden omien perinteisten viljelylajikkeiden käyttöä;

**Tiistai 21. syyskuuta 2010**

49. kehottaa komissiota maanviljelyyn ja karjankasvatukseen liittyvän geneettisen monimuotoisuuden taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöllisen arvon huomioon ottaen määrittelemään erityisiä ensisijaisia tavoitteita geneettisen monimuotoisuuden ja kotoperäisten lajien vähenemisen pysäyttämiseksi; pyytää myös ottamaan käyttöön kotoperäisten ja muiden kuin kotoperäisten lajien määritelmän sekä toteuttamaan toimia niiden säilyttämiseksi;

50. katsoo, että YMP:ssä on annettava korvaus maanviljelijöille, jotka tarjoavat täydentäviä ekosysteemipalveluja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen hyväksi, maksamalle heille EU:n rahoittamaa täydentävää suoraa pinta-alatukea; toistaa pyyntönsä täydentävästä bonusehdosta, joka merkitsee bonuspisteiden myöntämistä maanviljelijöille silloin, kun nämä ovat toteuttaneet biologista monimuotoisuutta edistäviä toimia maatalouden hyviä ympäristötoimenpiteitä koskevien täydentävien ehtojen lisäksi;

51. toteaa, että ympäristölainsäädännössä on saavutettu paljon edistymistä, kuten integroidun torjunnan käyttöönotto ja torjunta-aineita koskeva EU:n uusi lainsäädäntö, jonka nojalla voidaan kohdentaa torjunta haitallisiin eliöihin ja siten suojella hyödyllisiä eliöitä;

52. pitää myönteisenä, että yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta ollaan valmistelemassa, ja pyytää komissiota sisällyttämään tuleviin lainsäädäntöehdotuksiinsa biologista monimuotoisuutta koskevia perusteita; toteaa lisäksi, että kalastukselle vaihtoehdon tarjoavia kestäviä vesiviljelyn malleja olisi kehitettävä vesiviljelyn kestävän tulevaisuuden turvaamista koskevassa komission tiedonannossa (KOM(2009)0162) ehdotettujen suuntaviivojen mukaisesti ja ottaen huomioon Euroopan parlamentin 17. heinäkuuta 2010 antamassa päätöslauselmassaan ilmaiseman kannan;

53. toteaa, että luonto- ja lintudirektiivien ohella rannikkovesialueita koskeva vesipolitiikan puitedirektiivi ja kaikkia merivesiä koskeva meriympäristöpolitiikan puitedirektiivi ovat tärkeimmät välineet biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi;

54. katsoo, että poisheitettyjen määrien vähentämisen on oltava YKP:n tärkein tavoite, ja kehottaa komissiota määrittämään saaliiden pois heittämisen syyt ja laatimaan erityisratkaisuja jokaista kalastusaluetta varten ottamalla käyttöön useita lajeja tai biomassaa koskevia kiintiöitä pyydysten valikoivuuden avulla, kuten ottamalla yleisesti käyttöön neliösilmät, ja kantojen aluehallinnalla;

55. katsoo, että alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt ovat vastuussa kalastuksen hoidosta ja takaavat vastuullisen kalastuksen avomerellä; katsoo tämän vuoksi, että niiden toimivaltuuksia on vahvistettava erityisesti valvonnan ja ennaltaehkäisevien seuraamusten osalta ja että alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vastuulle on ensi tilassa asetettava tiettyjen kaupallisesti tärkeiden merilajien kantojen hallinnointi ja saalistodistusten käytön vaatiminen;

56. painottaa lisätoimien tarvetta rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon sekä merisuunnittelun alalla, sillä ne saattavat olla merkittäviä osatekijöitä ekosysteemiperustaisessa osallistavassa lähestymistavassa, jolla varmistetaan merivarojen ja rannikkoalueiden varojen säilyttäminen ja niiden kestävä hoito siten, että otetaan huomioon luonnolliset prosessit ja ekosysteemien sietokyky;

57. korostaa vesistöjen biologisen monimuotoisuuden merkittävän vähenemisen ja makean veden ekosysteemien huonontumisen huomioon ottaen, että on tärkeää varmistaa vesipolitiikan puitedirektiivin täysimääräinen täytäntöönpano ja että biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen on puututtava vesipiirien hoitosuunnitelmissa;

58. kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan metsäpolitiikkansa tavalla, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon metsien asema biologisen monimuotoisuuden varantona, maaperän pidätyskyvyssä ja muodostumisessa, hiilen sitoutumisessa ja ilman puhdistumisessa sekä virkistyskäytössä;

59. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ”Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuminen ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi” (KOM(2008)0645), jossa vaaditaan maapallon metsäkadon pysäyttämistä viimeistään vuoteen 2030 mennessä;

60. huomauttaa, että agropolttoaineiden kysynnän kasvu ja siitä johtuva lisääntynyt paine niiden tuotantoon uhkaa biologista monimuotoisuutta erityisesti kehitysmaissa luontotyyppien ja ekosysteemien, kuten kosteikkojen ja metsien, tilan huonontumisen ja niiden muuntamisen vuoksi;

61. korostaa, että kahdeksannessa puiteohjelmassa on lisättävä ympäristöä ja biologista monimuotoisuutta koskevan tutkimuksen määrärahoja tavalla, joka vastaa biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen ja ilmastonmuutokseen liittyviä valtavia tarpeita ja haasteita;

62. palauttaa mieliin, että 21. lokakuuta 2009 annettujen neuvoston päätelmien 8 kohdassa pyydetään komissiota tarkistamaan mahdollisimman pian alakohtaisesti tuet, joilla on kielteisiä ympäristövaikutuksia; pyytää komissiota toimimaan välittömästi kyseisten päätelmien mukaisesti, jotta voidaan välttää tuet toimintalinjoille, joilla on kielteinen vaikutus Euroopan biologiseen monimuotoisuuteen;

63. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman valmisteluvaiheessa edistämään keskustelua ja erityistoimia, jotka koskevat biologista monimuotoisuutta EU:ssa;

***Biologinen monimuotoisuus ja ilmastonmuutos***

64. korostaa biologisen monimuotoisuuden ja vastustuskykyisten ekosysteemien merkitystä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa, koska maan ja merten ekosysteemit ottavat nykyisin talteen noin puolet ihmisen toiminnan aiheuttamista hiilidioksidipäästöistä;

65. pitää myönteisenä, että ilmastonmuutoksen vaikutuksia vähentävät toimet, joista biologinen monimuotoisuuskin voi hyötyä, saavat entistä enemmän tukea, mutta katsoo, ettei näiden toimien pitäisi vaikuttaa kielteisesti biologista monimuotoisuutta koskevaan rahoitukseen;

66. kehottaa komissiota varmistamaan, ettei ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen yhteydessä toteutetuilla toimilla ole haitallisia vaikutuksia merten ja maan biologiseen monimuotoisuuteen;

67. korostaa, että maaperällä on keskeinen tehtävä EU:n biologista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen saavuttamisessa; toteaa, että maaperän huonontumisen syyt ja vaikutukset ovat pääasiassa paikallisia ja alueellisia ja että sen vuoksi olisi sovellettava toissijaisuusperiaatetta; pyytää kaikkia jäsenvaltioita täyttämään maaperän laadun takaamista ja sen hyvän kunnon säilyttämistä koskevat velvoitteensa ja kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole antaneet maaperän suojelua koskevia säädöksiä, kantamaan oman vastuunsa;

***Biologisen monimuotoisuuden taloudellinen arvo***

68. muistuttaa, että kalastuksella on tärkeä taloudellinen ja sosiaalinen tehtävä rannikkoalueiden kehittämisessä ja sillä on myös merkittävä ympäristövaikutus meren ekosysteemeihin; katsoo, että estämisen sijasta YKP:n pitäisi helpottaa biologista monimuotoisuutta koskevan lainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa, erityisesti riittävien suojelutoimien toteuttamista Natura 2000 -merialueilla;

69. toteaa, että kestävän talouden ja ympäristöystävällisen infrastruktuurin kehittämiseen liittyy huomattavia työllistämismahdollisuuksia ja että käytännössä tämä tarkoittaisi paikallisia työpaikkoja (joita ei voida siirtää kolmansiin maihin), mikä edistäisi huomattavasti Eurooppa 2020 -strategiaa;

70. uskoo lisäksi vakaasti, että resurssitehokkuus, kestävä talouskehitys ja luonnonsuojelu voivat ja niiden pitäisi kulkea käsi kädessä; kiinnittää erityistä huomiota eko- ja maatilamatkailun kehittämiseen siten, että virkistys ja suojelu tukevat toinen toisiaan;

71. korostaa biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen merkitystä Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa paitsi siksi, että sen avulla voidaan luoda työpaikkoja, myös siksi, että se edistää resurssien tehokasta ja kestävää käyttöä; toteaa, että raaka-aineiden tuotannon, kaupan ja kulutuksen lisääntyminen on merkittävä tekijä biologisen monimuotoisuuden vähenemisessä, ja kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin, joiden avulla edistetään ja kehitetään resurssitehokkuutta sekä kestävää kulutusta ja tuotantoa koskevia toimintalinjoja;

**Tiistai 21. syyskuuta 2010**

***Rahoitus***

72. ottaa huomioon, että komissio arvioi vuonna 2004 Natura 2000 -verkoston hoidon vuosikustannuksiksi 6,1 miljardia euroa; huomauttaa kuitenkin, että TEEB-tutkimuksen mukaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tehtyjen investointien tuotto on jopa satakertainen;

73. pitää kuitenkin valitettavana, ettei komissio ole antanut käyttöön lisärahoituslähteitä Natura 2000 -direktiivien täytäntöönpanoa varten ja että EU:ssa vuosittain biologisen monimuotoisuuden suojelemiseen käytettyjen varojen jakaumasta ei ole tarkkaa tietoa, ja kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota yhteistyöhön täsmällisemmän käsityksen saamiseksi;

74. katsoo, että yhteisön olisi lisättävä vastuutaan Natura 2000 -verkoston luonnonarvojen säilyttämisestä erityisesti rahoituksen osalta;

75. pitää myönteisenä, että Life+-ohjelman määrärahoja on lisätty (+ 8 prosenttia vuoden 2011 talousarvioesityksessä), mutta tähdentää, että tämän välineen osuus EU:n talousarviosta on edelleen hyvin pieni (0,2 prosenttia); toteaa myös, ettei EU:n rahoittamia suojelutoimia aina jatketa sen jälkeen, kun yhteisön rahoitus päättyy; kehottaa komissiota ottamaan huomioon myös hankkeiden kestävyyteen liittyvät erilaiset tekijät ja aloittamaan hankkeiden järjestelmällisen seurannan loppumaksun jälkeen;

76. on tietoinen siitä, että biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen voidaan saada lisärahoitusta muista välineistä, kuten rakennerahastoista ja maaseuturahastosta, mutta pitää valitettavana, että useimmat jäsenvaltiot hyödyntävät tätä mahdollisuutta perin rajallisesti; palauttaa mieliin, että suurin osa biologiseen monimuotoisuuteen osoitettavasta rahoituksesta saadaan nykyisin maaseuturahaston kautta;

77. arvelee, että talousarviorajoitusten vuoksi on entistäkin välttämättömämpää saada runsaasti lisäarvoa EU:n menoille, myös biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuville menoille, ja lisätä niiden vaikuttavuutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulevia keskusteluja ja päätöksiä uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä (vuodesta 2014 eteenpäin) ja nykyisen talousarviokehyksen (2007–2013) välitarkistusta;

78. korostaa sen vuoksi, että biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvien menojen vaikuttavuudesta on saatava entistä parempi käsitys, ja kehottaa komissiota antamaan esimerkkejä vaikuttavuutta ja lisäarvoa koskevista hyvistä käytännöistä;

79. suhtautuu myönteisesti Luonnon ja luonnonvarojen suojelua koskevan kansainvälisen liiton (IUCN) suositukseen, jonka mukaan 0,3 prosenttia BKT:stä olisi käytettävä biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä koskeviin kansallisiin toimiin;

80. on huolestunut siitä, että useissa jäsenvaltioissa Life+-ohjelmasta vuosittain rahoitettujen hankkeiden määrärahat jäävät ohjeellisten määrärahojen alapuolelle; kehottaa komissiota arvioimaan vajaakäytön syitä ja ehdottamaan tarvittaessa muutoksia ohjelmaa koskevaan asetukseen erityisesti yhteisrahoitettujen määrien osalta;

81. uskoo, että EU:n yleistavoitteen saavuttamiseen tarvitaan muitakin kuin julkisia varoja, ja korostaa, miten tärkeää on, että myös yritykset ottavat vastuuta biologisesta monimuotoisuudesta; pyytää komissiota tutkimaan, miten voitaisiin toteuttaa toimintalinjoja, joiden avulla kannustetaan myönteisiä investointeja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen ja estetään biologista monimuotoisuutta vähentäviä investointeja niin julkisella kuin yksityisellä sektorilla; pitää tältä osin myönteisenä, että komissio on perustanut liiketoimintaa ja biologista monimuotoisuutta käsittelevän foorumin, jotta yksityinen sektori saadaan mukaan biologista monimuotoisuutta koskeviin toimiin;

82. suosittelee, että biologiseen monimuotoisuuteen liittyvien hankkeiden rahoituksen saatavuutta koskevien sääntöjen joustavuutta lisätään ja että kaikkia asiaankuuluvia toimijoita kannustetaan hakemaan sitä;

83. korostaa lisäksi, että markkinoilla olevien tuotteiden hintoihin on sisällytettävä ulkoiset kustannukset, riskit ja vaikutukset, kuten kulttuurimaiseman säilyttäminen, biologiselle monimuotoisuudelle aiheutetun vahingon korvaaminen tai biologisen monimuotoisuuden tukemisesta aiheutuvat kustannukset; toteaa erityisesti, että tämä on yritysten omien pitkän aikavälin etujen mukaista, jos ne haluavat jatkossakin saada käyttöönsä luonnonvaroja; kehottaa komissiota julkaisemaan lupaamansa tiedonannon Natura 2000:n tulevasta rahoituksesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa vuonna 2010, jotta tätä näkökohtaa voidaan tarkastella yhdessä vuoteen 2020 ulottuvan uuden biologista monimuotoisuutta koskevan strategian kanssa;

***Tietopohja***

84. korostaa integroidun ympäristötilinpidon merkitystä, sillä sen avulla voidaan analysoida ympäristön ja talouden välistä yhteyttä eurooppalaisella, kansallisella ja alueellisella tasolla sekä arvioida tuotanto- ja kulutusmallien vaikutuksia luonnonvaroihin, ja kehottaa jäsenvaltioita säännöllisesti toimittamaan Eurostatille ja Euroopan ympäristökeskukselle tarvittavia tietoja;

85. korostaa, että tutkimus ja kehittäminen ovat erittäin tärkeitä, jotta voidaan paikata tiedoissa olevia nykyisiä aukkoja ja varmistaa biologisen monimuotoisuuden suuntausten säännöllinen seuranta sekä kehittää politiikan välineitä biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi;

86. suhtautuu myönteisesti vuosia 2001–2006 koskevaan komission yhteenvetokertomukseen, jossa arvioidaan suojeltujen luontotyyppien ja lajien suojelun tasoa EU:ssa sekä jäsenvaltioiden edistymistä Natura 2000 -lainsäädännön täytäntöönpanossa, mutta pitää ”tuntemattomien” muuttujien suurta määrää valitettavana; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan raportointiaan ja Euroopan ympäristökeskusta ja komissiota varmistamaan, että tietojen luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta parannetaan tulevissa kertomuksissa;

87. korostaa, että on luotava selvä vertailukohta, jonka perusteella komissio mittaa edistymistä kohti (ala)tavoitteita; pitää myönteisenä Euroopan ympäristökeskuksen työtä, joka liittyy biologista monimuotoisuutta käsittelevään eurooppalaiseen tietojärjestelmään (BISE) ja biologista monimuotoisuutta koskeviin vertailutietoihin, sillä näin saadaan hyödyllisiä välineitä biologista monimuotoisuutta koskevan päätöksenteon parantamiseksi ja hiomiseksi erityisesti komission parhaillaan kehittämän strategisen suunnitelman osalta; korostaa, että tässä olisi pikemminkin käytettävä olemassa olevia tietoja kuin vaadittava uusien tietojen keräämistä;

88. pitää komission tiedotuskampanjaa myönteisenä, koska suuri yleisö ei ole tietoinen biologisen monimuotoisuuden merkityksestä, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään toimintaansa tuntuvasti ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä;

***Kansainväliset näkökohdat***

89. on huolissaan siitä, että vuoden 2002 kestävän kehityksen huippukokouksessa asetettua maailmanlaajuista tavoitetta biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen vähentämisestä vuoteen 2010 mennessä ei ole kyetty toteuttamaan eikä edes lähestymään, sekä biologisen monimuotoisuuden jatkuvan vähenemisen ja ekosysteemien rappeutumisen vaikutuksista vuosituhannen kehitystavoitteisiin sekä vuodeksi 2015 asetettuun tavoitteeseen, jonka mukaan vähennetään köyhyyttä ja nälkää sekä parannetaan terveyttä ja ihmisten hyvinvointia, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan biologisen monimuotoisuuden sisällyttämistä maailmanlaajuisiin prosesseihin, kuten vuosituhannen kehitystavoitteisiin;

90. pitää myönteisenä, että Nagoyassa järjestetään lokakuussa 2010 biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssi, ja kehottaa EU:ta lähettämään sinne laajan, hyvin valmistautuneen ja koordinoidun valtuuskunnan; korostaa, että EU:n on määriteltävä vahva ja johdonmukainen kanta jo alkuvaiheessa; on kuitenkin huolissaan siitä, että konferenssiin osallistuu vain ympäristöministereitä, vaikka edistyminen biologista monimuotoisuutta koskevissa maailmanlaajuisissa toimissa edellyttää monialaista lähestymistapaa;

91. kehottaa komissiota tukemaan hallitustenvälisen foorumin perustamista biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen tutkimusta koskevia toimintalinjoja varten Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman alaisuudessa ja auttamaan kyseisen foorumin perustamisessa;

92. tukee Ranskan puheenjohtajakaudella heinäkuussa 2008 pidetyssä kokouksessa esitettyä ajatusta Natura 2000 -tyyppisten verkostojen kehittämisestä EU:n merentakaisia maita ja alueita sekä syrjäisimpiä alueita varten, missä on joitakin maailman merkittävimpiä biologisen monimuotoisuuden esiintymiä, ja korostaa, että tätä kehitystä on tuettava EU:n poliittisten välineiden, kuten kehitysyhteistyöpolitiikan, avulla;

93. huomauttaa, että metsäkadosta aiheutuu enemmän hiilidioksidipäästöjä kuin liikenteestä yhteensä ja että metsien suojelu on yksi keskeisistä tekijöistä biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen säilyttämisessä maailmanlaajuisesti;

94. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehokkaasti sisällyttämään ympäristön kestävyyden kolmansien maiden kanssa ylläpidettäviin suhteisiin siten, että kunnioitetaan sosiaalisia oikeuksia sekä taataan paikallisyhteisöjen ja alkuperäiskansojen suojelu ja osallistuminen erityisesti maankäyttöä ja metsien suojelua koskevaan päätöksentekoon, ja jatkamaan ”vihreää diplomatiaa”; pyytää jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että EU:n kaksitoistakohtaisessa toimintasuunnitelmassa vuosituhannen kehitystavoitteiden tukemiseksi tunnustetaan, että ympäristön kestävyys on sisällytettävä osaksi kehitysyhteistyötä ja ulkoisia toimia, ja että siinä kohdennetaan rahoitusta biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen tukemiseksi;

95. korostaa, että tarvitaan innovatiivisia rahoitusjärjestelmiä, jotta voidaan edistää biologisen monimuotoisuuden (taloudellisen) arvon tunnustamista; kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota aloittamaan maailmanlaajuisen keskustelun ekosysteemipalvelujen innovatiivisten maksujärjestelmien tarpeesta ja mahdollisista toteutustavoista;

96. pitää kiinni siitä, että kaupankäynnin kohteena olevien tuotteiden kestävyys on yksi kansainvälisten kauppasopimusten tärkeimmistä osista; korostaa tässä yhteydessä, että kaikkiin tuleviin WTO-sopimuksiin on sisällytettävä lausekkeita muista kuin kauppaa koskevista seikoista, tuotantomenetelmät ja biologisen monimuotoisuuden kunnioittaminen mukaan luettuina;

97. pitää CITES-konferenssin tulosta erittäin valitettavana, koska siinä ei otettu huomioon EU:n neuvotteluvaltuutuksen tärkeimpiä osia, kuten kaupallisesti erittäin arvokkaiden merilajien suojelua;

98. kehottaa painokkaasti komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan ja tehostamaan sisäisiä päätöksentekomenettelyjään ja osoittamaan entistä enemmän resursseja ja aikaa kolmansia maita koskeviin diplomaattisiin toimiin sekä lujittamaan valmiuksia ja yleissopimusten yhteisvaikutuksia; katsoo, että koska pilaantuminen vaikuttaa suoraan tai välillisesti moniin Natura 2000 -suojelualueisiin ja koska ympäristövahingot voivat myös olla peräisin Euroopan ulkopuolelta, on korostettava tarvetta sisällyttää EU:n ympäristövaatimukset naapurimaiden kanssa tehtäviin kumppanuussopimuksiin;

*

* *

99. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

---

## Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisy

P7_TA(2010)0326

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. syyskuuta 2010 komission tiedonannosta ”Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa” (2009/2151(INI))**

(2012/C 50 E/04)

*Euroopan parlamentti,* joka

— ottaa huomioon 23. helmikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa” ([1]) ja siihen liittyvän vaikutustenarvioinnin ([2]) sekä 14. joulukuuta 2007 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan varhaisvaroitusjärjestelmien vahvistamisesta Euroopassa ([3]),

([1]) KOM(2009)0082.
([2]) SEC(2009)0202.
([3]) SEC(2007)1721.